Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

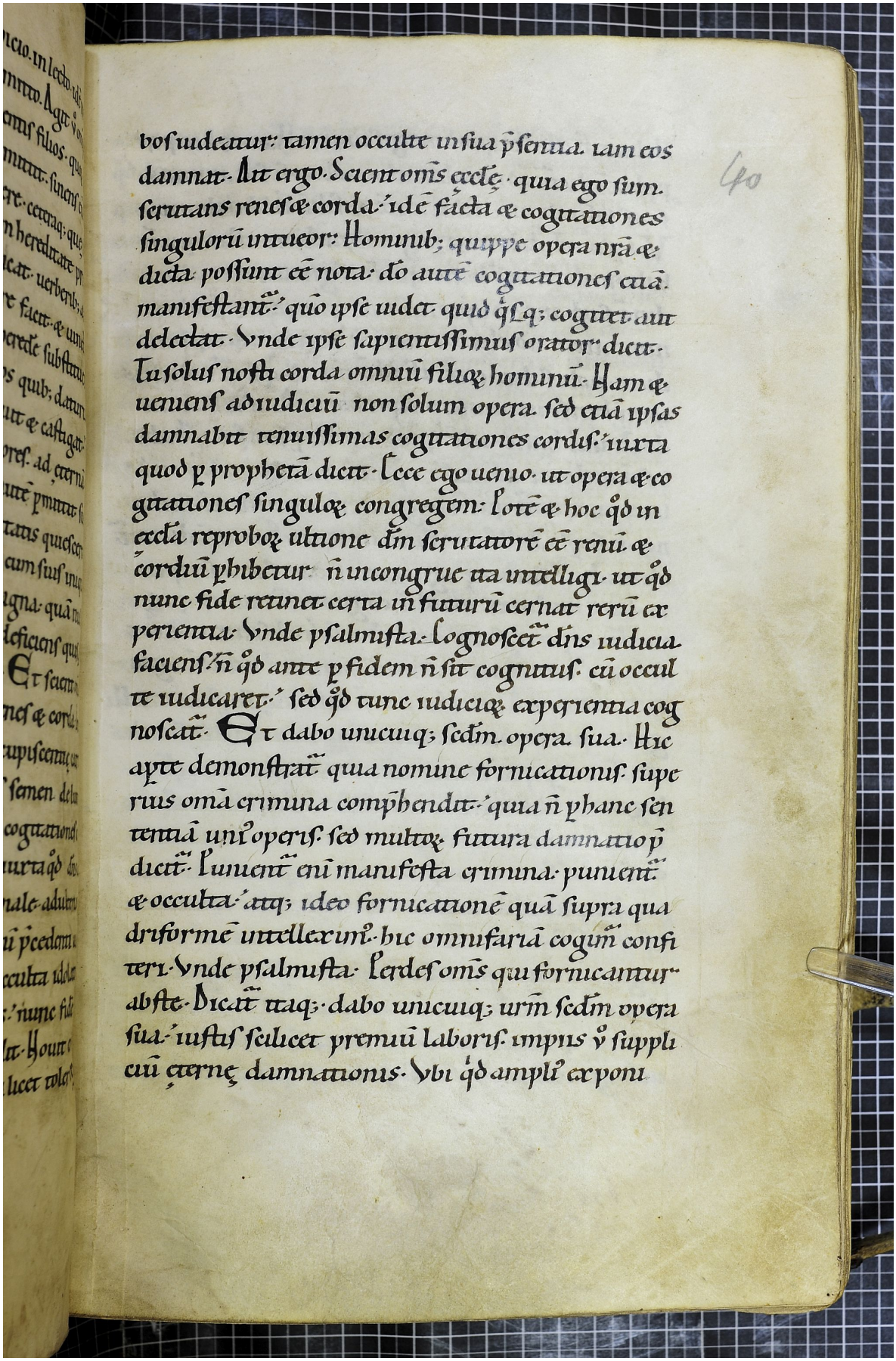

40

vos iudicatur: tamen occulte in sua p̄sentia. iam eos
damnat. Ait ergo. Scient omēs ecclē. quia ego sum.
scrutans renes & corda. idē facta & cogitationes
singulorū intueor: Hominib; quippe opera nrā &
dicta possunt ēe nota. dō autē cogitationes eiā
manifestantur. quo ipse iudet quid q̄q; cogitet aut
delectat. Vnde ipse sapientissimus orator dicit.
Tu solus nosti corda omniū filiorq̄ hominū. Nam &
veniens ad iudiciū non solum opera. sed etiā ipsas
damnabit tenuissimas cogitationes cordis. iuxta
quod p̄ propheta dicit. Ecce ego venio. ut opera & co
gitationes singulorq̄ congregem. Lotē & hoc q̄d in
ecclā reprobor ultione dīm scrutatorē ēe renū &
corduū p̄hibetur. ñ incongrue ita intelligi. ut q̄d
nunc fide retinet certa in futurū cernat rerū ex
perientia. Vnde psalmista. Cognoscet dīs iudicia
faciens. ñ q̄d ante p̄ fidem ñ sit cognitus. cū occul
te iudicaret. sed q̄d tunc iudicio experientia cog
noscat. Et dabo unicuiq; sedm opera sua. Hic
aptē demonstrat quia nomine fornicationis. supe
rius omā crimina comp̄hendit. quia ñ p̄ hanc sen
tentiā uni operis. sed multorq̄ futura damnatio p̄
dicit. Punient enī manifesta crimina. punient
& occulta. atq; ideo fornicationē quā supra qua
driformē intellexim. hic omnifariā cogim confi
teri. Vnde psalmista. Perdes omēs qui fornicantur
abste. Dicat itaq; dabo unicuiq; urm sedm opera
sua. iustis scilicet premiū laboris. impiis v̄ suppli
cū eternē damnationis. Vbi q̄d amplius exponi